

STUDIUL 9

HRISTOS, LEGEA ȘI EVANGHELIA

În acest studiu vom vedea relația care există între Lege, har și Evanghelie. În studiile anterioare am văzut că nu există niciun conflict între Lege și har. Legea are funcția specifică de a arăta natura păcătoasă a ființei umane. Când omul realizează trista sa realitate spirituală în lumina Legii, se trezește în el necesitatea de a căuta o soluție, iar soluția este harul minunat al lui Hristos. Harul este darul divin prin care primim tocmai ceea ce nu merităm, și anume viața. Suntem mântuiți numai prin har.

Acum să răspundem la întrebarea: ce este Evanghelia? Este vestea minunată că, în ciuda faptului că am păcătuit, păcatul nostru este evidențiat în lumina Legii și noi avem speranță datorită harului. Problema este ca există persoane care nu reușesc să armonizeze aceste trei concepte. Dar să începem să fundamentăm cu texte biblice ceea ce tocmai am susținut. Să vorbim, în primul rând, despre funcția Legii. Romani 7 aduce o întrebare:

⁷*Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: „Să nu poftesti!”*

De ce spune Pavel: „Deci ce vom zice?” sau „concluzionând...” (traducerea spaniola)? Pentru că în versetele anterioare tocmai a definit funcția Legii, așa că, vorbind despre păcat, iată ce spune în versetul 6:

⁶*Dar acum, am fost izbăviți de Lege, și suntem morți față de Legea aceasta, care ne ținea robi, pentru ca să slujim lui Dumnezeu într-un duh nou, iar nu după vechea slovă.*

Aceasta expresie „am fost izbăviți de Lege” se referă la păcat, așa că, în context, ea declară că, având în vedere că suntem morți față de păcat, Legea nu ne mai incomodează. Legea îl deranjează doar pe cel care nu o respectă. Dar noi nu mai suntem călcători de lege, pentru că suntem morți față de păcat. Apoi continuă zicând: „Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos?”, și răspunde „Nicidecum!”.

Puțin mai departe, în versetul 12, el concluzionează astfel:

¹²*Așa că Legea, negreșit, este sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună.*

Putem astfel să spunem că Legea este sfântă și că porunca este sfânt, dreaptă și bună. Iată concepția lui Pavel cu privire la Lege! Legea nu poate mântui pe nimeni, ci doar arată păcatul, dar ea este sfântă, dreaptă și bună, pentru că autorul ei, Dumnezeu, este sfânt, drept și bun.

Problema cu care se confrunta Pavel era de a-i învăța pe iudei că păzirea Legii trebuie să fie rezultatul mântuirii și nu cauza. Iudeii au pierdut acest deziderat de-a lungul propriei istorii. Necesitatea scrierii celor 10 principii în inima lor nu este o problema a Vechiului Testament. Când Dumnezeu a vorbit poporului Israel în pustie, iată ce le-a spus. Deuteronom 30:15,16:

¹⁵*Iată, îți pun azi înaintea viața și binele, moartea și răul.*

¹⁶*Căci îți poruncesc azi să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, să umbli pe căile Lui, și să păzești poruncile Lui, legile Lui și rânduielile Lui, ca să trăiești și să te înmulțești, și ca Domnul, Dumnezeul tău să te binecuvânteze în țara pe care o vei lua în stăpânire.*

Porunca era foarte clară: „să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău să umbli pe căile Lui, și să păzești poruncile Lui.” Preocuparea poporului era să-L iubească pe Dumnezeu și să trăiască o experiență zilnică de dragoste și, în consecință, urma să reflecte caracterul lui Dumnezeu, păzind poruncile. Urmarea imediată ar fi fost atragerea popoarelor către Dumnezeu și dorința acestora de a se alipi acestui popor în adorare sfântă către Dumnezeu. Dar, din păcate, poporul a pierdut din vedere acest fundament al misiunii evanghelice, iubirea față de Dumnezeu, preocupându-se doar de păzirea poruncilor. Pentru a se asigura că vor împlini Legea în mod desăvârșit, au inventat tot felul de reguli mărunte, s-au preocupat strict de litera Legii, uitând de ascultarea care vine din inima. Își trăiau viața concentrându-se pe fapte acțiuni, fapte, dar nu și pe atitudini, trăiri interioare autentice, caracteristice unei inimi schimbate. Aveau Legea pe table de piatră, dar nu și în inimă.

Dar problema nu a fost doar a poporului Israel. Și noi avem aceeași tendință, să pierdem din vedere esența, ocupându-ne de probleme neimportante. În Matei 7 găsim o descriere a unor oameni la a doua

venire a lui Hristos. Ei vor susține că au proorocit, că au făcut minuni, că au scos demoni, dar Isus le va spune, în ciuda celor afirmate, ca nu îi cunoaște. Aceste persoane nu vor fi pierdute din cauza încălcării Legii, ci pentru ca nu au împlinit voia Tatălui. Voia Tatălui nu este doar împlinirea Legii, literă cu literă. Iată ce spune Matei 7:24-25 în această ordine de idei:

²⁴*De aceea, pe orîșicine aude aceste cuvinte ale Mele, și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stîncă.*

²⁵*A dat ploaia, au venit șuvoaietele, au suflat vînturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelie zidită pe stîncă.*

Conform acestor declarații, voia Tatălui nu este doar împlinirea poruncilor, nu doar a face proorocii sau minuni, ci a construi experiența spirituală pe stîncă, iar stîncă este Hristos. Dar tocmai acest punct l-au pierdut iudeii din vedere; și noi suntem în același pericol, dacă nu suntem atenți.

Poporul Israel a greșit în înțelegerea lucrurilor. El a uitat tocmai iubirea de Dumnezeu, preferând numai poruncile. De asemenea nu și-a îndeplinit misiunea de a-L reprezenta pe Dumnezeu înaintea păgânilor. De aceea, El l-a chemat pe poporul creștin să ducă mai departe lumii vestea bună a Evangheliei. Dar ce se va întîmpla dacă și poporul creștin va da greș în această direcție? Să dăm greș? Oare cum? se întrebă unii. Simplu, unii crezând că, pentru că suntem mântuiți numai prin har, nu mai avem nevoie de Lege, iar alții, ca și iudeii, iubind mai mult Legea decât pe Hristos. Oare ce se întîmplă dacă poporul creștin de azi nu ajunge cu Evanghelia la inimi sincere, care nu cunosc voia lui Dumnezeu? Să citim Romani 2:14:

¹⁴*Cînd Neamurile, măcar că n-au lege, fac din fire lucrurile Legii, prin aceasta ei, care n-au o lege, își sunt singuri lege;*

Interesant de observat ca Dumnezeu are multe mijloace de a face cunoscut omenirii voia Sa. De exemplu, natura este un mediu de revelare, dar și conștiința. Există o parte a ființei umane pe care psihologii o numesc gol existențial sau instinctul de bază, necesitatea pe care o resimte fiecare om de a-și căuta adevărata origine. Noi știm că toți am venit pe lume ca rezultat al dragostei lui Dumnezeu, am fost creați de mâinile Lui. Astfel, simțămîntul împlinirii sufletești se realizează doar cînd ne întoarcem la El. Există mulți oameni în lume care, datorită circumstanțelor, nu vor cunoaște voia Sa scrisă, dar care vor fi credincioși avînd în vedere lumina descoperirii oferite.

În partea a patra a acestui studiu, vom vedea de ce suntem mântuiți prin har. Să citim Ioan 1:17:

¹⁷*căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos.*

Din nou trebuie să scoatem în evidență aici, că Ioan, ca și Pavel, nu pune în contrast Legea cu harul, ci o așează pe locul care i se cuvine, spunînd „*Legea a fost dată prin Moise*”. Legea nu salvează, nu mîntuiește, ci doar trezește nevoia după mîntuire. Și harul la ce servește? Răspunsul este în Efeseni 2:8:

⁸*Căci prin har ați fost mîntuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu.*

Interesant! Harul vine pentru a ne mîntui. Suntem mîntuiți prin credință. Cea mai buna definiție a harului este că harul este un cadou, un dar, pentru care nu se plătește nimic, ci doar se acceptă. Și pentru ce nu se plătește? Pentru că ar fi imposibil de plătit, pentru că toți am păcătuit și am fost condamnați la moarte. Astfel, cum ar fi posibil să plătim? Tocmai de aceea a venit Isus pe pămînt și a trăit o viață fără păcat, împlinind și trăind tocmai pentru ceea ce omul nu a putut trăi și împlini. Filipeni 2,8 spune:

⁸*La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător pînă la moarte, și încă moarte de cruce.*

O , prietene, păcatul cerea moartea. Fără vărsare de sânge nu există răscumpărare din păcat, așa că Isus a fost Cel care a vărsat acest sânge, S-a oferit să aducă această jertfă. El nu merita moartea, pentru că nu a păcătuit, dar a luat păcatele noastre asupra Lui și a suferit moartea pe care noi o meritam ca păcătoși și ne-a dat în schimb viața Sa. Acesta se numește har, prin el Dumnezeu nu ne dă ceea ce meritam, adică moartea. Prin har ne dă tocmai ceea ce nu meritam, adică viața.

Am ajuns la sfîrșitul acestui studiu și vom vorbi despre puterea Evangheliei. Romani 1:16 spune:

¹⁶*Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului.*

De ce spune Pavel că nu îi e rușine de Evanghelie? Pentru că, în timpul său, cei mai mulți dintre cei care acceptau Evanghelia făceau parte din clase sociale inferioare. Este adevărat că s-au convertit și unii bogați, dar aceștia erau puțini, iar Pavel era unul dintre ei. El avea o strălucită carieră profesională, era cetățean iudeu și roman cu drepturi depline, educat de cei mai străluciți învățați iudei și romani. Avea tot dreptul să spună că nu are de ce să se alăture acestei categorii de oameni săraci și neînvățați. Dar el spune că nu îi este rușine de Evanghelia.

Prietene, Evanghelia este unica poartă de scăpare din problema păcatului. Cu toții am păcătuit și suntem condamnați la moarte. Această moarte nu este instantanee. Poate ar fi mai bine să fie așa, pentru că am muri imediat și nu am mai suferi. Însă această moarte este lentă și dureroasă. Pavel o numește condamnare. Diavolul te omoară puțin câte puțin. La început te omoară din punct de vedere profesional, financiar, apoi îți distruge familia, îți îngroapă copiii în vicii. Te consumă lent, ajungând să îți distrugă principiile, valorile și chiar și dorința de a mai trăi. Moartea, cu siguranță, va veni într-o zi, dar până atunci Satana va face totul să te vadă suferind din cauza condamnării. Dar vine Pavel și spune: Nu mai este nicio condamnare pentru cei ce sunt în Hristos Isus.

O, prietene, drumul nostru sigur în această viață este numai alături de Isus. El este viața. Dacă te îndepărtezi de El, te îndepărtezi de viață și intri pe teritoriul morții. Moartea nu este o pedeapsă dată de Dumnezeu păcătosului, ci este un drum ales voluntar de către păcătos. Singura ta salvare sigură este Hristos. Alături de El vei găsi protecția vieții care se află în principiile eterne ale Legii. Legea nu te mântuiește, ci doar îți arată pericolul adus de păcat, te protejează de ignoranța spirituală și te conduce la Isus. Isus este singura ta poarta de scăpare. Pentru ca Evanghelia pe care o prezentăm să fie completă, trebuie să prezentăm harul mântuitor și Legea protectoare, dar și izvorul mântuirii, care este Hristos, și rezultatul acesteia, care este o viață de ascultare de Legea lui Dumnezeu. A predica harul fără Lege înseamnă a deforma Evanghelia, iar a predica Legea fără har înseamnă a ciunti Evanghelia.

Sa ne lumineze Dumnezeu ca să nu comitem o astfel de greșală!

Traducere Gabriel Radu Tehnoredactare Nadia Safta